

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
КЖ1 2546/2011
Дана 04.07.2011. године
Б Е О Г Р А Д

недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Савке Гогић - председника већа, Мирјане Поповић и Снежане Савић - чланова већа, са вишим судијским сарадником Снежаном Лазин - записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и окривљеног ББ због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138 став 2 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Неготину изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину К.бр.89/10 од 16.03.2011. године, у седници већа одржаној у смислу одредби члана 375 ЗКП дана 04.07.2011. године, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног АА – адвоката АБ, донео је

П Р Е С У Д У

Уважавањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Неготину
ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Неготину К.бр.89/10 од 16.03.2011. године,

I

тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, са личним подацима као у изреци првостепене пресуде, оглашава

КРИВ ЈЕ

Што је:

- свестан својих радњи, које је знајући да су забрањене и хтео, неовлашћено носио ватрено оружје на тај начин што је кренувши крајем маја 2010. године из Ниша, као места свог пребивалишта, понео са собом и пиштољ марке “ЦЗ М-57” калибра 7,62 мм, фабричког броја НИ 73345 и регистарског броја 29338, за који му је био издат оружани лист број СР00184281 који служи за држање, али не и за ношење, с обзиром да је за то потребна посебна дозвола предвиђена чланом 11а Закона о оружју и муницији коју он, међутим, није поседовао, а који пиштољ је све до 02.06.2010. године за овим држао у касети свог комби возила марке “Форд” тип „Транзит“, регистарске ознаке аа паркираног на обали Дунава, недалеко од насеља Стара Брза,

- ког дана је, у намери да се похвали израдом дрвеног рукохвата, пиштољ показао свом познанику, окривљеном ББ, с тим да је претходно из њега извадио и потом ставио у џеп оквир у коме се налазило 9 одговарајућих метака,

- чиме је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ.

Па га суд применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 56 тачка 3 и 57 став 1 тачка 4 КЗ

ОСУЂУЈЕ

на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

На основу члана 348 став 5 ЗКП ОДУЗИМА СЕ један пиштољ марке “ЦЗ М-57” калибра 7,62 мм, фабричког броја НИ 73345 и регистарског броја 29338 који је привремено одузет од ВВ и један оквир за пиштољ марке “ЦЗ М-57” калибра 7,62 мм са 9 метака у њему који је привремено одузет од окривљеног АА.

На основу члана 196 став 4 ЗКП суд окривљеног АА ослобађа од дужности да накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала и исти падају на терет буџетских средстава.

II

у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног ББ, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном ББ због извршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4,

42, 45 и 54 КЗ претходно утврђује казну затвора у трајању од 2 године, те га, задржавајући му као правилно утврђену казну затвора у трајању од 3 месеца за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, на основу члана 60 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца.

Образложење

Виши суд у Неготину је пресудом К.бр.89/10 од 16.03.2011. године у ставу I изреке окривљеног АА на основу члана 355 тачка 1 ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ. Одређено је да трошкови које је окривљени АА имао поводом овог кривичног поступка у износу од 120.625,00 динара (на име заступања од стране адвоката) падају на терет буџетских средстава суда.

Истом пресудом у ставу II изреке окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, па му је суд за наведена кривична дела претходно утврдио појединачне казне и то за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, а за кривично дело из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 3 месеца и затим га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, а која казна ће му се рачунати од дана када буде ступио на издржавање исте. Окривљени ББ је обавезан да накнади суду на име паушала новчани износ од 6.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка исплаћених из буџетских средстава суда новчани износ од 69.659,67 динара, а све у року од 15 дана. Оштећени ВВ је за остваривање свог имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Неготину због повреде кривичног закона и то у односу на окривљеног АА због повреде кривичног закона из члана 369 тачка 1 у вези члана 367 тачка 2 ЗКП, а у односу на окривљеног ББ због повреде кривичног закона из члана 369 тачка 4 у вези члана 367 тачка 4 ЗКП, са предлогом да се пресуда Вишег суда у Неготину К.бр.89/10 од 16.03.2011. године преиначи у побијаном делу на тај начин што ће се окривљени АА огласити кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и осудити на казну по закону, док ће се окривљени ББ због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ извршеног у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, а за која кривична дела је оглашен кривим наведеном пресудом, осудити на казну по закону.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Неготину поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат АБ са предлогом да другостепени суд одбије као неосновану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Неготину у односу на окривљеног АА. У одговору на жалбу је истакнут и захтев браниоца окривљеног да он и окривљени АА буду позвани на седницу већа другостепеног суда.

Заменик Апелационог јавног тужиоца у Београду је у свом поднеску КТЖ.бр.2517/11 од 26.05.2011. године ставио предлог да Апелациони суд у Београду уважи жалбу јавног тужиоца изјављену против пресуде Вишег суда у Неготину К.бр.89/10 од 16.03.2011. године и да наведену пресуду преиначи у ослобађајућем делу тако што ће окривљени АА бити оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и осуђен по закону, као и да наведену пресуду преиначи у осуђујућем делу тако што ће окривљени ББ бити осуђен на казну затвора у дужем трајању.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредби члана 375 ЗКП, у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Београду и окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног АА – адвоката АБ. На седници већа Апелациони суд је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380 ЗКП, жалбом и одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, као и наводе браниоца окривљеног АА – адвоката АБ на седници већа, нашао:

Жалба је основана.

Побијана пресуда, као и поступак који јој је претходио, не садрже битне повреде одредаба кривичног поступка на које другостепени суд поводом жалбе, у смислу члана 380 ЗКП, пази по службеној дужности.

По налажењу Апелационог суда у Београду као другостепеног основано се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Неготину првостепена пресуда побија у ослобађајућем делу због повреде кривичног закона, обзиром да је првостепени суд ослобађајући од оптужбе окривљеног АА да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а на основу члана 355 тачка 1 ЗКП, учинио повреду кривичног закона из члана 369 тачка 1 ЗКП.

Наиме, првостепени суд је у конкретном случају повредио кривични закон у корист окривљеног, обзиром да је погрешно нашао да се у радњама окривљеног АА, које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, нису стекла сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, погрешно налазећи при томе да се ставом 4 члана 348 КЗ санкционише само неовлашћено ношење предмета дела из става 1 и 2 истог члана тј. ношење неовлашћено израђеног, неовлашћено продатог, неовлашћено набављеног, неовлашћено размењеног или неовлашћено држаног ватреног

оружја, његових делова, муниције или експлозивних материја и да обзиром да окривљени АА предметни пиштољ није неовлашћено држао, већ да га је држао уз одобрење надлежног органа, то исти сходно томе као такав не може бити предмет дела из става 1 истог члана и да ношење предметног пиштоља не представља радњу кривичног дела из члана 348 КЗ, већ евентуално прекршај.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду као другостепеног, а како се то основано указује и жалбом јавног тужиоца, предметну одредбу је потребно тумачити помоћу правила о језичком и граматичком тумачењу, а према граматичким правилима предмет или објекат се као део реченице односи на ствар на којој се радња врши и сходно томе законодавац говори о предметима дела, а не и о предметима извршења дела из става 1 и 2, тако да је несумњиво да кривично дело чини и онај ко поседује дозволу за држање, али са друге стране не поседује дозволу за ношење оружја. Наиме, циљним тумачењем одредби члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ се долази до закључка да воља законодавца није била да се декриминализује радња извршења неовлашћеног ношења ватреног оружја, већ управо да се изједначи кривично правни положај и оних лица која неовлашћено носе ватрено оружје са онима који су то оружје неовлашћено и набавили. Предмет кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ није одређен радњом тог кривичног дела, у смислу да је то само оружје које је неовлашћено набављено, израђено, продато или држано, већ је предмет тог кривичног дела ватрено оружје, његови делови, муниција и експлозивне материје уопште, тако да је по налажењу Апелационог суда у Београду као другостепеног првостепени суд у свом закључивању дао погрешну оцену предмета дела из става 1 члана 348 КЗ када је нашао да је то само оно оружје које је неовлашћено израђено, држано или продато, те имајући у виду чињеницу да је радња дела из става 4 предвиђена као – ко неовлашћено носи предмете дела из става 1 и 2 члана 348 КЗ, то јасно произилази да се ради о ношењу ватреног оружја, муниције или експлозивних материја уопште, без потребне дозволе за ношење, тако да је погрешан став првостепеног суда да ношење оружја за које лице поседује дозволу за држање није кривично дело, већ евентуално прекршај. Наиме, одредбама чланова 35 и 36 Закона о оружју и муницији су предвиђени и санкционисани могући прекршаји у вези са ношењем оружја, али се они не односе на ватрено оружје које је предмет поступка, већ на хладно, ловачко, спортско, трофејно оружје и др. (члан 35 став 1 тачка 1, 4 и 5 ЗООМ), односно кад лице носи оружје и муницију ван објекта, подручја или правца кретања транспорта који обезбеђује (члан 36 став 1 тачка 7 ЗООМ). Одредбом члана 5 став 3 ЗООМ је предвиђено да је забрањено ношење оружја за личну безбедност (пиштољ који је предмет кривичног дела у конкретном случају) без дозволе за ношење, а чланом 11а и 11б истог Закона прописани су услови и поступак за добијање дозволе за ношење оружја за личну безбедност, па супротним поступањем наведеним одредбама ЗООМ остварују се законска обележја кривичног дела из члана 348 став 4 КЗ.

За постојање кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 КЗ потребно је да лице неовлашћено носи оружје, дакле без дозволе за ношење предвиђене Законом о оружју и муницији, па околност да лице поседује дозволу за

набављање или држање тог оружја не искључује постојање кривичног дела из става 4 члана 348 КЗ, већ та околност може бити од значаја само за одлуку о казни. Наиме, предвиђеност у закону овог облика кривичног дела као посебног са запрећеном казном од 2 до 12 година учињена је управо због веће друштвене опасности коју представља ношење оружја у односу на опасност коју има држање оружја. Супротним тумачењем наведене законске одредбе и доношењем пресуде којом је окривљеног АА ослободио од оптужбе јер је нашао да радња која се њему ставља на терет није кривично дело, првостепени суд је учинио повреду кривичног закона из члана 369 тачка 1 ЗКП у корист окривљеног.

Имајући у виду напред наведено и налазећи да је првостепени суд у конкретном случају у свему правилно утврдио чињенично стање, али да није правилно применио кривични закон, то другостепени суд налази да се у кривично-правним радњама окривљеног АА, које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, а које је окривљени поуздано предузео према утврђеном чињеничном стању у првостепеној пресуди, стичу сва законска како субјективна, тако и објективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, па је сходно томе овај суд као другостепени уважио жалбене наводе јавног тужиоца и преиначио првостепену пресуду тако што је окривљеног АА огласио кривим за извршење овог кривичног дела, а за које је окривљени првостепеном пресудом био ослобођен од оптужбе. Другостепени суд је приликом одмеравања казне окривљеном АА, у смислу одредби члана 54 КЗ, од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је исти до сада неосуђиван, те чињеницу да је без сталног запослења и без непокретне имовине, док отежавајуће околности на страни окривљеног суд није нашао, па је наведене олакшавајуће околности ценио као нарочито олакшавајуће околности оцењујући при томе да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања, те му је применом одредби чланова 56 тачка 3 и 57 став 1 тачка 4 КЗ ублажио казну испод границе прописане законом и осудио га је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, налазећи да је овако одмерена казна затвора примерена напред наведеним олакшавајућим околностима, а у одсуству отежавајућих околности, као и тежини учињеног кривичног дела и степену кривице окривљеног као учиниоца и да је иста нужна, неопходна и довољна мера за остварење сврхе кажњавања прописане чланом 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција и члана 4 став 2 КЗ.

Такође, основано се жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Неготину првостепена пресуда побија и у осуђујућем делу због повреде кривичног закона у односу на окривљеног ББ, обзиром да је првостепени суд утврђујући овом окривљеном за извршено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца прекорачио овлашћење које има по закону, чиме је учинио повреду кривичног закона из члана 369 тачка 4 ЗКП.

Наиме, првостепени суд је у конкретном случају повредио кривични закон у корист окривљеног, обзиром да је одлуком о казни прекорачио

овлашћење које има по закону, а које је предвиђено одредбом члана 57 став 3 КЗ којом је прописано да се изузетно од става 1 члана 57 КЗ не може ублажити казна учиниоцу кривичног дела који је раније осуђиван за исто кривично дело. Одредбом члана 348 став 4 КЗ је предвиђено да ће се ко неовлашћено носи предмете дела из става 1 и 2 члана 348 КЗ казнити затвором од 2 до 12 година. Имајући у виду чињеницу да је окривљени ББ раније осуђиван, између осталог два пута због истог кривичног дела и то пресудом Општинског суда у Алексинцу К.бр.240/99 од 06.03.2000. године због кривичног дела из члана 33 став 2 Закона о оружју и муницији РС на казну затвора у трајању од 8 месеци условно на 3 године и пресудом Општинског суда у Алексинцу К.бр.257/02 од 05.06.2003. године због кривичног дела из члана 33 став 1 Закона о оружју и муницији РС на казну затвора у трајању од 6 месеци, а што је утврђено из извештаја из КЕ за окривљеног, то из наведеног произилази да се приликом одмеравања казне окривљеном ББ за учињено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ нису ни могле применити одредбе о ублажавању казне предвиђене чланом 56 и 57 став 1 тачка 4 КЗ и да му се за ово кривично није ни могла утврдити појединачна казна затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, већ је суд окривљеном у конкретном случају за ово кривично дело могао утврдити само казну затвора у трајању не мањем од 2 године, што је законски минимум за кривично дело из члана 348 став 4 КЗ, те му самим тим није могао изрећи ни јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 5 месеци.

По налажењу Апелационог суда као другостепеног првостепени суд је приликом одмеравања казне окривљеном ББ, у смислу одредби члана 54 КЗ, правилно окривљеном од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени у потпуности признао извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и да се покајао, те да је извршење кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ делимично признао изразивши жаљење што је уплашио оштећеног, као и чињеницу да је окривљени без запослења и редовних прихода, док му је од отежавајућих околности ценио његову ранију вишеструку осуђиваност, између осталог и због истоврсних кривичних дела. Првостепени суд је, имајући у виду напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности и ценећи побројане олакшавајуће околности као нарочито олакшавајуће околности окривљеном применом одредби чланова 56 и 57 КЗ ублажио казну за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ испод границе прописане законом и за наведено кривично дело му утврдио казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, док му је за кривично дело из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 месеца и осудио га је на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 5 месеци.

Међутим, по налажењу другостепеног суда, а како се то основано указује и жалбом јавног тужиоца, првостепени суд је повредио кривични закон у корист окривљеног, обзиром да у конкретном случају окривљеном ББ није могао применом одредби чланова 56 и 57 КЗ ублажити казну затвора испод законског минимума од 2 године за кривично дело из члана 348 став 4 КЗ. Ово, имајући у

виду запрећену казну за кривично дело из члана 348 став 4 КЗ које је окривљеном стављено на терет оптужним актом јавног тужиоца и за које је првостепени суд утврдио да га је окривљени извршио, као и чињеницу да је окривљени раније два пута осуђиван за исто кривично дело, са којих разлога је Апелациони суд као другостепени суд, налазећи да је првостепени суд правилно утврдио све одлучне чињенице, али да по правилној примени закона за наведено кривично дело долази у обзир само утврђивање казне затвора у трајању не краћем од 2 године, уважио жалбене наводе јавног тужиоца и преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеном за извршено кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 године, задржавајући му при томе као правилно утврђену казну затвора у трајању од 3 месеца за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 2 у вези става 1 КЗ, а за која кривична дела је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим, те га је применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 60 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца.

Апелациони суд налази да је овако изречена казна затвора примерена како напред наведеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, тако и тежини учињених кривичних дела и степену кривице окривљеног као учиниоца, те да је иста нужна, неопходна и довољна мера за остварење сврхе кажњавања прописане чланом 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција и члана 4 став 2 КЗ.

На основу члана 348 став 5 ЗКП ОДУЗИМА СЕ један пиштољ марке “ЦЗ М-57” калибра 7,62 мм, фабричког броја НИ 73345 и регистарског броја 29338 који је привремено одузет од ВВ и један оквир за пиштољ марке “ЦЗ М-57” калибра 7,62 мм са 9 метака у њему који је привремено одузет од окривљеног АА.

На основу члана 196 став 4 ЗКП суд је окривљеног АА ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, пошто је нашао да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног, имајући у виду чињеницу да је окривљени без сталног запослења и без непокретне имовине.

На основу свега напред наведеног Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 391 ЗКП.

Записничар
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Савка Гогић, с.р.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у делу који се односи на окривљеног АА

и иста се може изјавити
Апелационом суду у Београду
у року од 15 дана од дана достављања
преписа пресуде, а преко
Вишег суда у Неготину.

За тачност отправка
Управитељ судске писарнице
Светлана Антић